

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de superbia diaboli & superborum damnatione. ca. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Ezechias.
Iſa. 39

Apoſtoli.
Luca. 22.

meus. Quoties igitur nos aliq̄ reꝝ ſucceſſu q̄c̄ efferr̄i contigerit, toties ad nos reuerſi humiliemur, veniãque ꝑccemur ꝑccitendo ne forte totam iram effundat deus in obſtinos, q̄ vindictam temperat aduerſus ꝑccitentes miſereturq̄ ſupplicibus & ignoſcit. Peccauit & Ezechias rex aliq̄n erga deum ꝑccitate notiffimus, eleuatũ eſt cor eius, poſtq̄ graui obſidione Aſſyriorum fuit liberatus, additiq̄ ſint vitæ ſuæ quindecim anni, dato ne id futurum dubitaret ſigno ꝑ decem horarum ſpatium retro ducti ſolis, Et tunc quidem tactabundus regis Babylonij legatis oẽm domus ſuæ opulentiam, propterea ꝑ prophetam audiuit diuitias illas ad Babylonem transferendas vna cum liberis nepotibusq̄ ſuis. Sed quoniam ſubmiſit ſe domino, dilata eſt calamitas ad regni ſucceſſores. Ipſe vero mali huius exers deceſſit, non tamen abſq̄ dolore eorum quæ poſt ſe nouerat eſſe ventura. Peccauerunt & diſcipuli Chriſti, orta inter ſe contentione, quis eorum videretur eſſe maior? Sed ab ipſo veræ virtutis ꝑceptore reprehendi ſunt dicente, Gentilium non Chriſtianorum eſſe, ambire honores, & ſe magnificos apparere velle. Vos autem non ſic, inquit, ſed qui maior eſt in vobis, fiat ſicut minor: & qui ꝑceſſor eſt ſicut miniſtrator. Nam quis maior eſt, qui recumbit, an qui miniſtrat: nonne qui recumbit? ego autem in medio veſtrum ſum ſicut qui miniſtrat. Is igitur qui ꝑferri alijs concupiſcit, gentilitatem ſapit, qui vero vel in dignitate poſitus, minoribus miniſtrat ea quæ ad conſequendam ſalutem neceſſaria ſunt vtutũ ꝑcepta, ſiue ad ſuſtentatiõem vitæ oportũa ſubſidia, hic Chriſti diſcipulus eſt, hũilitate detectus dignitate ꝑſtã, nõ q̄rens quæ ſua ſunt, ſed quæ aliorũ.

De ſuperbia diaboli, & ſuperborum damnatione. Ca. VII.

Iob. 41

Ille ꝑterea qui tumide arrogãterq̄ ſe gerere nõ deſierit, hic diaboli diſcipulus ſimul & ſeruus erit. Diabolus quippe (vt in Iob legimus) rex eſt ſuper vniuerſos filios ſuperbiæ. Quid aut̄ vilius, deſpectius, miſerius, infelicius q̄ eius eſſe mãcipiũ, q̄ & ipſe ꝑpter ſu-

perbiam caelo deturbatus lucem amisit, & in inferni m
 corruens, tenebris & igni est addictus. Quid inquā di-
 ci aut cogitari foedius pōt quam vt hō ad similitudinē
 dei factus, conditionis suae oblitus, immundum imite-
 tur spiritum, teterrimam sequatur beluam, immanissi-
 moq; sese subdat serpenti. Qui licet saeuissimus insolē-
 tissimusq; sit, a sanctis tamen, humilibusque dei seruis
 conculcandus & conterendus est in die iudicij, dicente
 Michea propheta: Calcabit is impios, cum fuerint cinis
 sub planta pedum vestrorū in die quam ego facio di-
 cit dñs exercituum, vt videlicet tanto despicabilior ap-
 pareat malignus hic spiritus, quanto arrogantius con-
 tra deum creatorem suum & dominum insurrexit. Di-
 xit enim vt in Isaia est scriptum: Ascendam super fide-
 ra dei, exaltabo solium meum, sedebo in monte testa-
 menti, in lateribus aqilonis, ascendam super altitudi-
 nem nubiu, & ero similis altissimo. O insatiabile malū
 superbia, In caelo erat & adhuc altius prouehi cupie-
 bat. Nam supra illud etiam caelum se ascensurum iacta-
 bat, de q̄ dñs: Caelum caeli dño, terram autem dedit filijs
 hoim, supra sidera dei, supra altitudinem nubium: hoc
 est supra oēs angelicas vtutes & potestates. In monte
 testamenti, in lateribus aqilonis, iuxta illud q̄ in psal-
 mo legimus, Mōs Sion latera aqilonis, ciuitas regis ma-
 gni, mons Sion & mōs testamenti sancta ecclesia est, la-
 tera aqilonis in caelo puriora nobis apparent. Ideo sub
 hac metaphora signatur locus in caelesti gloria cæte-
 ris purior atq; sanctior, in q̄ summæ maiestatis princi-
 pale habitaculū ē, illo igitur mens elata & temeraria co-
 gitabat ascendere. Quamobrem ne ibi qdem vbi erat q̄
 ut pmanere. Ad ima terrae corruit: dum se ad fastigia
 vsq; caelorum extendit, dñs ei, Quō cecidisti de caelo Lu-
 cifer, qui mane oriebaris, Corruisti in terram. Hoc in eu-
 ang. dñs testat d. Videbam satanam sicut fulgur de cae-
 lo cadentem. Et Iohannes in Apoc. Vidi stellam de cae-
 lo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi.
 Idem alibi, Factum est (inquit) praelium magnum in
 caelo, Michael & angeli eius praeliabantur cum draco-

Miche. 4.

Isa. 14.

Psal. 47.

ne, & draco pugnabat & angeli eius, & non valuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cælo, & proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus & satanas, qui seducit vniuersum orbem & pictus est in terram, & angeli eius cū illo missi sunt.

Iob. 4. De quibus in Iob dicitur: Et in angelis suis deus reperit prauitatem. in his videlicet, qui vna cum dracone in profundum deciderunt. Itaque etiam illi, q̄ eum sequuntur superbe & elate se gerendo, & sub potenti manu dei humiliari contemnēdo, eodem loci corruant necesse est.

Iohel. 2. Sordet enim vita eorum nauseamque facit domino, qui in superbiam eriguntur, Iohel propheta teste qui ait: Ascendet fœtor eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. Superborum igitur fœtor ascendit, quia dereliquerunt odorem humilitatis, fragrantiamq; virtutis, & elato incedentes supercilio aduersarij sequuntur vestigia, vt cum eo damnentur in die illa, quando visitabit dominus (vt Isaias inq̄t) in gladio suo duro & grandi & forti super Leuiathan serpentem veterem, & super Leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum qui in mari est. Qui enim nunc vel circa aera istum nubilosum vel circa terram hanc mortalium sedem versantur, tunc omnes in barathro tartari terribili atque horrendo cōcludentur. At tu si nolis cum his habere sortem, consortium quoque fuge superborum. Rarum est enim vt quis illorum mores non imitetur, quorum consuetudine vitur. Vnde Psalmista: Superbo oculo (inquit) & insatiabili corde, cum hoc non edebam. Et scripturarum præcipuus illustrator Hieronymus noster: Nihil, inquit, a pueritia magis vitare conatus sum, quam tumentem animum & erectam ceruicem, dei contra se odia prouocantem. Ob hoc quoque superbos fuge, ne forte dum illis iungaris, cum ipsis simul turbine diuinæ vindictæ inuoluaris. Qui enim vitiosis libenter copulatur, licet moribus dissimilis sit, fauere tamen vitijs eorum videtur, & sicut a societate malorū non abhorret, ita minime mirum erit, si pœnæ quoque eorū particeps efficiat.

De superborum pœna.